

Centrum voor Ontwikkeling, Documentatie en Informatie Palestijnen

Ectorsstraat 19, 3400 Landen
Rekeningnr: 000-157 66 47-09

Tel & fax: 011-88.15.52
Website: www.codip.be

E-mail: Codip@skynet.be
www.sabra-shatila.be

Beste Vrienden van Palestina,

Inhoud

Editoriaal

1. Verslag van een bezoek aan onze partners in de Palestijnse gebieden
2. Geen interne Palestijnse aangelegenheid
3. CODIP ACTIEF: wij nodigen uit
4. Wist je dat?

Alle 600 textielfabrieken in de Gazastrook zijn gesloten. 90% van de bouwnijverheid is werkloos omdat men geen grondstoffen kan invoeren. En het is slechts een kwestie van weken voor 100% van de Gazanen afhankelijk zijn van buitenlandse steun.

Israël en internationale diplomaten staan verbaasd hoe zwijgzaam President Abbas en zijn zelfuitgeroepen Palestijnse regering zijn als het gaat over het openen van de levensnoodzakelijke grensposten die de Gazastrook isoleren van de buitenwereld.

Moderne Japanse en Amerikaanse naaimachines staan werkloos in Gaza. Zonder CO² kan de lokale Pepsi fabriek niet draaien. Een urgent drinkwaterproject gaat niet door omdat de Karni-doorgang potdicht blijft. Sinds Hamas als democratisch verkozen partij in Gaza afrekende met al Qaida-achtige groeperingen binnen Fatah en met Israëlische collaborateurs, blijft het daar tamelijk rustig.

President Abbas kiest niet voor het Palestijnse volk. Hij behartigt enkel de belangen van zijn eigen kliek van veiligheidsmensen. Eerste minister Haniya en het parlement werden aan de kant geschoven, gewapend verzet moest stoppen. Abbas regeert zoals een Palestijnse Ceaucescu met volmachten. Met een nieuwe kieswet met nationale lijsten moet Fatah Hamas verslaan. De Abbas slaagde erin om 255 Palestijnse gevangenen vrij te krijgen, maar binnen de week zaten al meer Palestijnen terug in Israëlische foltercellen en gevangenissen. Onder de vrijgelaten Palestijnen bevond zich niemand van de 40 opgesloten parlementsleden van Hamas. Een duidelijk teken hoe Abbas aankijkt tegen een democratie.

Abbas vroeg aan Premier Olmert om te stoppen met het leveren van brandstof aan de krachtcentrale van Gaza omdat dit "steun aan het terrorisme" zou zijn. De chaos en Palestijnse spanningen zijn het idee van Elliott Abrams, Veiligheidsadviseur van President Bush, vice-President Dick Cheney en de Saudische prins Bandar Zij bedachten de wapenstroom naar Abbas en steunden soennietische extremisten van Fatah al Islam als verzet tegen Hezbollah in Libanon. Toen men de controle verloor over deze buitenlandse jihadi's stak men maar de schuld op de Palestijnen die zo gastvrij waren hen onderdak te geven in hun vluchtelingenkamp.

Met het proces van Van Themsche krijgt racisme in onze media veel aandacht.

Zou deze bewogenheid en het niet aanvaarden van racisme dezelfde aandacht krijgen als het om Israël zou gaan?

Wanneer wordt de Israëlische staat gedwongen om het racisme en de Apartheid af te schaffen?

1. Verslag van een bezoek aan onze partners in Palestina

De zomer is niet enkel een periode van rust en ontspanning, van het opzoeken van warmer oorden. Deze zomer hebben we enkele van onze partners in de Palestijnse gebieden bezocht. CODIP zet zich immers niet enkel in in Vlaanderen, waar we mensen proberen te sensibiliseren over het Israëlijs-Palestijnse conflict, maar ook in de Palestijnse gebieden. Het leven onder bezetting eist een zware tol van de Palestijnse samenleving, en mensen dreigen uit de boot te vallen, bijvoorbeeld omdat de kostwinner van het gezin gedood wordt.

Vandaar dat CODIP, met uw steun, enkele initiatieven steunt van Palestijnen die hun eigen positie willen verbeteren. We laten u kort zien wat er zoal met uw geld gebeurt.

Weet u waar de O in CODIP voor staat? Het is de O van Ontwikkeling.

Leven onder bezetting is een constante uitdaging. De bezetting beperkt niet enkel de mogelijkheid tot ontwikkeling, maar leidt tot achteruitgang. Sociale en economische maatregelen worden, al dan niet onder het mom van veiligheid, gebruikt om politieke doeleinden te bereiken. Maar mensen zijn creatief en vindingrijk. Ze proberen hun leven in eigen handen te nemen. Bijv. door een opleiding te volgen, een klein bedrijfje op te starten, ...

Sinds enkele jaren ondersteunt CODIP reeds enkele van dergelijke initiatieven. Deze zomer bezochten we enkele van onze partners, en enkele van de mensen die rechtstreeks steun ontvangen.

Tijdens de voorbije zomer bezochten we de Westbank, en probeerden we familiebezoeken te combineren met een bezoek aan enkele partners.

Nu zult u waarschijnlijk zeggen, met een blik op de kaart, dat is een klus die geklaard is in enkele dagen? De Westbank is immers een klein lapje grond. Aangezien de Westbank als een gatenkaas verdeeld is in kleine kantons, afgesloten door checkpoints en omleidingen, kan een kort bezoek aan een stadje 20 km verderop echter al gauw een dagtaak worden. Drie uren heen en drie uren terug rijden.

Veel van CODIP's activiteiten worden ter plekke gecoördineerd door de PWWSO, de *Palestinian Working Women Society for Development*, die zowel actief is in de Gazastrook als de Westbank.

Training "geweld binnen het gezin"

In samenwerking met Karel Vanspringel, een gekende persoon binnen de Vlaamse vredesbeweging, werd een tweedaagse training gehouden met als thema "Geweld binnen het gezin." Speciale aandacht werd besteed aan het geweld tegen de vrouw.

Een dertigtal medewerkers van PWWSO, vrouwen afkomstig uit verschillende steden op de Westbank, komen naar Ramallah. Het is een bonte mengeling. Vrouwen in traditionele kleren met een hoofddoek, westers geklede vrouwen zonder hoofddoek en één man (een psycholoog).

De training wordt geleid door de Palestijnse criminologe Maha Sabbagh, die zich reeds bijna 30 jaren inspent voor de rechten van de vrouw.

Op de eerste dag wordt er in de voormiddag een theoretisch kader geschetst waarbinnen geweld binnen het gezin en geweld tegen vrouwen bespreekbaar wordt. Vervolgens wordt de theorie echter concreetiseerd door te werken met de individuele ervaringen van de participanten. Elke deelnemer krijgt een kaart met een stelling (gezegdes, vormen van geweld, wetten, ...) en moet deze verbinden met haar eigen ervaringen.

De discussie over de rechten van de vrouw is in de Palestijnse samenleving zo'n 35 jaar geleden op gang gekomen. In 1989 werd een eerste VN-vergadering gewijd aan de positie van de Palestijnse vrouw onder de bezetting. Op dat ogenblik zagen veel mannen de eruit voortvloeiende tekst als een afleiding van het eigenlijke issue: de bezetting. Gradueel is het besef gegroeid dat niet slechts de (mannelijke) helft van de bevolking tegen de bezetting strijdt, maar het gehele volk.

Leven onder bezetting beperkt de rechten van iedereen, maar minderheden binnen minderheden worden vaak tweemaal met discriminatie geconfronteerd. Een Palestijnse vrouw ervaart de onderdrukking als Palestijnse, maar tegelijkertijd kunnen haar rechten geschonden worden binnen haar groep omdat

ze een vrouw is. Het is dan ook vaak moeilijk om hulp te zoeken. Aankloppen bij de Israëlische politie gebeurt met zeer gemengde gevoelens: enerzijds kan men niet meer leven met het geweld binnen het gezin, maar anderzijds is het zeer moeilijk om naar de bezetter toe te stappen voor hulp.

De training werd door de vrouwen positief geëvalueerd. De training heeft de ogen geopend voor bepaalde vormen van geweld waarbij men voordien niet had stilgestaan. Geweld binnen het gezin werd ook in een internationaal kader geplaatst, het is aanwezig in alle samenlevingen, binnen alle lagen van de samenleving, en niet enkel een probleem in een conflictgebied zoals de Palestijnse gebieden.

Voor volgend jaar zouden ze graag een tweede training organiseren rond geweld tegen vrouwen, maar dan voor een kleinere groep van mensen, die vervolgens in hun thuisbasis meer vrouwen gaan trainen.

Noodhulp

Reeds sinds enkele jaren ondersteunt CODIP het fonds voor noodhulp van PWWSD. Leven onder bezetting is hard voor iedereen, maar families die hun voornaamste broodwinner moeten missen (door ziekte, overlijden t.g.v. het geweld van de bezetting, ...) worden extra hard getroffen, en bengelen vaak op het randje van de absolute armoede.

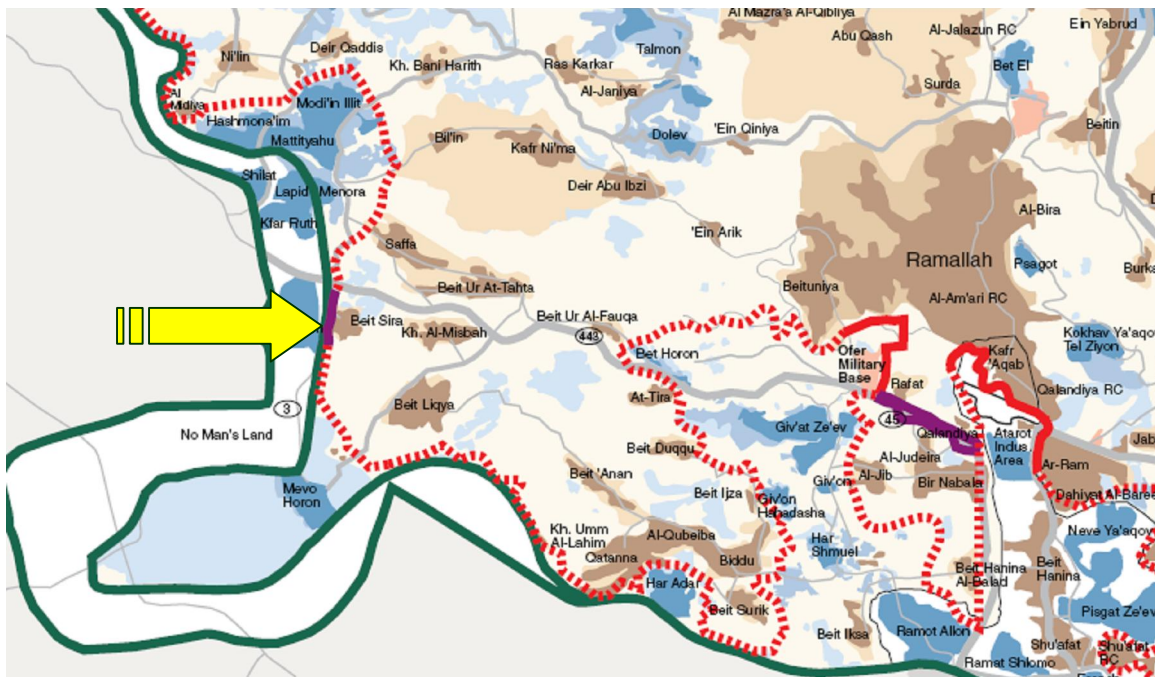
We bezochten twee families in het Amari kamp. In dit kamp verblijven inwijkelingen uit Gaza. Zij zijn naar de Westbank getrokken op zoek naar werk, maar wanneer zij getroffen worden door tegen-slag missen zij hun sociale netwerk.

De oude vrouw Kaffa probeert de eindjes aan elkaar te knopen. Haar man heeft suikerziekte, en gaat enkel naar de VN-kliniek. Een behandeling in een private praktijk en de nodige medicatie kunnen ze immers niet betalen.

Eén zoon is gewond geraakt tijdens de gevechten in Gaza en werd gevangen genomen. Aangezien hem de nodige behandeling geweigerd werd, moesten vervolgens beide benen geamputeerd worden. Zijn vrouw en kind weten niet waar hij momenteel gevangen zit. Dit geldt ook voor zijn twee broers. Via via heeft Kaffa nieuws gekregen over hun gezondheid, maar aangezien ze niet weten in welke gevangenis de broers zitten, heeft niemand hen tot nu toe bezocht.

Coöperatieve van Beit Sira

Beit Sira ligt ten westen van Ramallah, aan de Apartheidsmuur. (blauw: oprukkende kolonisatie)

De coöperatieve werd opgestart door 10 vrouwen en is ondertussen uitgegroeid tot 15 deelnemers. De vrouwen zijn ofwel alleenstaande moeders met kinderen, ofwel vrouwen wiens man een beperkte bewegingsvrijheid heeft. Ze hebben de handen in elkaar geslagen om financieel te kunnen rond komen.

Het begon klein, met een koe. De melk werd verwerkt en de producten vervolgens verkocht. Eén van de leden volgde naailessen, anderen begonnen zeep te maken van olijfolie, ... De vrouwen hebben allerlei ideeën over hoe ze hun activiteiten verder kunnen uitbouwen. Om te professionaliseren hebben ze echter een basiskapitaal nodig. Enkel dan kunnen ze door de PNA erkend worden, wat het voor hen gemakkelijker maakt om ondersteuning (bijv. training boekhouding) en subsidies te krijgen.

CODIP helpt hen hierbij. Deze vrouwen hebben ervoor gekozen om zelf activiteiten op te zetten en zo geld te verdienen. Zoals een Palestijns spreekwoord zegt, zij willen niet enkel met de hand open aan de straatrand zitten.

Revalidatiecentrum

Als laatste bezochten we het revalidatiecentrum Bethlehem Arab Society for Rehabilitation. Dit gespecialiseerd en modern centrum biedt een verscheidenheid aan diensten aan. De basisfilosofie is dat men mindervaliden helpt om zo onafhankelijk mogelijk te worden in hun dagelijkse activiteiten en zich in de samenleving te integreren. Zij brengen dit ook zelf in de praktijk, aangezien 20% van de werknemers van het centrum zelf mindervaliden zijn. Met onze bijdrage worden patiënten geholpen die hun eigen behandeling niet kunnen betalen.

Studentes

De jarenlange steun van onze trouwe peters en meters werpt vruchten af: opnieuw studeerden er twee studentes af: Samar (chemie) en Nahreen (informatica). Wij feliciteren deze studentes en hopen dat ze – ondanks de zeer moeilijke omstandigheden – toch werk zullen vinden en mee zorg kunnen dragen voor hun families. Wij kunnen rekenen op de PWWSD dat ze opnieuw studentes selecteren die hulp vanuit Vlaanderen mogen verwachten. Voor de nieuwe studentes die CODIP zal sponsoren werd ook een nieuw systeem bedacht. Om in de toekomst meer studentes te kunnen helpen, wordt er een contract opgemaakt tussen de PWWSD en de student. Dit houdt in dat de student, eenmaal afgestudeerd en werk heeft, het ontvangen geld terug betaalt volgens zijn mogelijkheden. Dat komt dan in een fonds terecht bij de PWWSD die hiermee nog andere studentes kan aanvaarden voor dezelfde steun. Indien de afgestudeerde geen werk vindt, of niet in staat blijkt te zijn om het geld terug te betalen, wordt dit ook niet geëist! Het is enkel de bedoeling om geen bedelaarsmentaliteit te kweken (ook op vraag van de PWWSD) en om in een later stadium in staat te zijn, telkens meer studentes te helpen.

Eindwoord

Het persoonlijk bezoeken van de projecten die CODIP ondersteunt is een tijdrovende karwei omwille van de vele checkpoints en afsluitingen in de bezette gebieden. Het loont echter de moeite, aangezien we zo zelf kunnen zien wat er uit onze bijdrages voort groeit.

Er werd 1.000,00 € overhandigd aan het Revalidatiecentrum in Beit Jala (Bethlehem).

9.500,00 € aan de PWWSD.

- Dankzij de steun van de gemeente Schoten kon de training “geweld binnen het gezin” doorgaan.
- Dankzij de steun van de stad Hasselt was het budget voor noodhulp veel aanzienlijker zodat meer gezinnen hulp kregen om in deze moeilijke omstandigheden te overleven. Aangezien de nood zo groot was, werd er ook gevraagd om een gedeelte van het geld te kunnen gebruiken om schoolgeïnteresseerden aan te kopen om het schooljaar te kunnen beginnen.
- 6 studenten kregen elk 500 dollar voor de nieuwe start, dankzij de steun van de vele Vlaamse peters en meters.
- De coöperatieve van Beit Sira

Alles tezamen overhandigde CODIP deze zomer 10.5000,00 € aan onze partners in Palestina.

We willen graag alle mensen hier in België van harte danken die hun solidariteit betuigen en onze projecten in Palestina financieel ondersteund hebben: Sjoekran djazielan ! (dank u in Arabisch).

2. Geen interne Palestijnse aangelegenheid

De afgelopen maanden werd op het nieuws regelmatig gemeld dat de Palestijnen op de rand van een burgeroorlog staan. Maar is het geweld tussen verschillende milities en verschillende clans in de bezette gebieden een intern Palestijnse aangelegenheid. Of is het tevens het gevolg van een situatie van bezetting die gecreëerd werd door Israël? En waar de internationale gemeenschap vervolgens onvoldoende heeft gedaan om deze bezetting te stoppen?

Het experiment was een success: de Palestijnen vermoorden elkaar. Ze gedragen zich zoals verwacht kan worden aan het einde van het uitgebreide experiment, genaamd “wat gebeurt er als je 1,3 miljoen mensen gevangen zet in een afgesloten plaats, zoals de kippen in een legbatterij”.

Dit zijn de stappen van het experiment: Gevangenis (sinds 1991):

- Neem de gevangenen hun normale bestaansmiddelen af
- Sluit alle uitgangen naar de buitenwereld af, bijna hermetisch
- Vernietig de bestaande bronnen van inkomsten door hen te verhinderen grondstoffen in te voeren en de afgewerkte producten te exporteren
- Voorkom de regelmatige invoer van medicijnen en ziekenhuismateriaal
- Voer gedurende weken geen verse producten in
- Verhinder, gedurende jaren, de toegang van familieleden, vrienden en vakmensen
- Laat duizenden mensen – de zieken, de familiehoofden, de vakmensen, kinderen – vastzitten gedurende weken aan de gesloten poorten van de enige ingang/uitgang van de Gazastrook
- Steel honderden miljoenen dollar (belastinginkomsten en invoerheffingen, die Israël geïnd had en toebehoorden aan de Palestijnse schatkist), zodat de reeds veel te lage lonen van overheidsmedewerkers gedurende maanden niet betaald kunnen worden
- Stel het afvuren van handgemaakte Qassam raketten voor als een strategische bedreiging, die enkel gestopt kan worden door het verwonden van vrouwen, kinderen en ouderen; vuur op overbevolkte residentiële wijken, zowel vanuit de lucht als van op de grond
- Verniel boomgaarden, bossen en velden
- Stuur vliegtuigen uit om de bevolking bang te maken met sonisch gedonder
- Verniel de nieuwe krachtcentrale en dwing de bewoners van de afgesloten Gazastrook om te leven zonder elektriciteit gedurende het grootste deel van de dag tijdens vier maanden, wat waarschijnlijk zal uitlopen tot een heel jaar – met andere woorden, een jaar zonder koelkast, elektrische fans, televisie, licht om te studeren en lezen
- Dwing hen om te overleven zonder een regelmatige watertoevoer, aangezien deze afhankelijk is van de elektriciteit

Het is het goede, oude Israëlische experiment genaamd “zet hen onder zware druk en kijk wat er gebeurt”, en dat is één van de redenen waarom dit geen uitsluitend interne Palestijnse aangelegenheid is.

Het succes van het experiment kan gezien worden in het miasma van wanhoop dat over de Gazastrook hangt, en in de clantwisten die bijna dagelijks uitbreken, zelfs nog meer dan in de gevechten tussen Fatah en Hamas aanhangers. Men kan zich er slechts over verwonderen dat deze vetes niet vaker voorkomen, en dat sommigen banden van interne solidariteit blijven voortbestaan, wat voorkomt dat mensen sterven van de honger.

In contrast met de twisten tussen de clans zijn de gevechten van zondag in Gaza en de campagnes van vernieling en intimidatie, voornamelijk in de steden op de Westbank, niet het gevolg van een tijdelijk controleverlies. Zij worden algemeen gezien als de strijd tussen twee milities, die elk ongeveer de helft van de bevolking vertegenwoordigen, maar die gestart werden door groepen binnen Fatah om een aantal nagels in de doods-kist van de verkozen leiding te slagen.

De veiligheidsdiensten van de Palestijnse Autoriteit – met andere woorden, van Fatah, of met nog andere woorden, diegenen onder de leiding van Mahmoud Abbas – verstoppen zich achter de echte ellende en protesten van de overheidswerkers die reeds maandenlang hun salaris niet ontvangen hebben. En zij doen dit ondanks het feit dat iedereen weet dat het niet betalen van de lonen niet het gevolg is van bestuursfouten, maar bovenal van het Israëlische beleid. Deze veiligheidsdiensten werden uitge-

stuurd om georganiseerde anarchie te stichten, zoals men dit geleerd had op de school van Yasser Arafat.

En waarom is dit, eveneens, een Israëlsche aangelegenheid? Omdat diegenen die de militanten losgelaten hebben een gezamenlijk belang met Israël hebben om achteruit te gaan tot een situatie waarin het Palestijnse leiderschap collaboreert met de schijn van vredesgesprekken, terwijl Israël verder gaat met de bezetting en de internationale gemeenschap zwijggeld stuurt in de vorm van de salarissen van de Palestijnse publieke sector.

En er is nog een andere reden waarom dit een interne Israëlsche aangelegenheid is: Wat ook de uitkomst zal zijn, de Palestijnse twisten en het risico op een burgeroorlog hebben een directe invloed op 20 procent van de Israëlsche inwoners, de Palestijnen binnen Israël. Zij hebben een invloed op de Palestijnen binnen Israël, en op die segmenten van de Israëlsche samenleving die niet vergeten hebben dat Israël de bezetter en de heerser zal zijn over de Palestijnen zolang het doel van de oprichting van een Palestijnse staat in alle gebieden die in 1967 bezet werden, gerealiseerd is.

Dit artikel is de Nederlandstalige vertaling van een artikel van Amira Hass dat op 19 juni 2007 verscheen in de Israëlsche krant Ha'aretz. Hass schreef dit artikel naar aanleiding van de gevechten tussen Fatah en Hamas aanhangers in de bezette gebieden.

CODIP-ACTIEF: Wij nodigen uit samen met VPK

1. De boycot

In de week van 24 tot en met 1 december organiseren we in samenwerking met verschillende organisaties een nationale actieweek: Boycot Israël. Wil je meewerken? Neem contact met ons op!

2. De vrijwilligersdag – uitnodiging om mee te denken en mee voor te bereiden

Op 13 oktober 2007 organiseert het Vlaams Palestina Komitee zijn jaarlijkse vrijwilligersdag in de lokalen van Oxfam Solidariteit te Vierwindenstraat 60 1080 Brussel. Op de agenda:

Start om 9.30 uur: onthaal en koffie

10.00 uur: Indien het ons lukt, zullen we gedurende een half uurtje rechtstreeks contact hebben met Palestina. Daarna een korte toelichting over de boycotcampagne in Vlaanderen

11.00-13.00 uur: twee werkgroepen: WG 1 boycot: Jan Dreezen; WG2 boycotwebsite: Tobias van Os

We sluiten af om 13.00 uur. We zouden het erg op prijs stellen als je ons laat weten of je erbij kan zijn: vpk@vlaampalestinakomitee.be en cc naar codip@skynet.be Hartelijk dank bij voorbaat!

3. Wist je dat?

Trieste balans van 7 jaar bloedige Israëlsche repressie

5300 Palestijnse doden

(waarvan: 978 kinderen onder de 18 jaar - 363 vrouwen - 506 'gerichte liquidaties' of beter gezegd, verzetstrijders vermoord zonder vorm van proces - 149 doden op check-points - 19 Palestijnen binnen Israël - 11 vredesactivisten (meestel vreemdelingen)

60.000 gewonden – 11.000 gevangenen

70.500 huizen verwoest, 309 scholen beschadigd; 43 scholen omgevormd tot legerkazernes

1.357.000 bomen werden ontworteld; 784 serres vernield en 425 putten

Vanunu, het boegbeeld van de anti-nucleaire campagne terug in de gevangenis!

Vanunu, de man die jarenlang in eenzame opsluiting zat omdat hij het atoomprogramma van Israël kenbaar maakte. In 2004 kwam hij vrij na een 18 jaar gevangenis. Nu krijgt opnieuw 6 maanden omdat hij 'toch' met buitenlanders heeft gepraat!

Haider Abdel Shafi overleden is. Haider was als arts, jarenlang hoofd van de Rode Halve Maan (cfr Rode Kruis hier) in de Gazastrook. Hij zat in de commissie die de zogenaamde vredesonderhandelingen voerde met Israël in 1991. Tijdens een ontmoeting met CODIP in 1995 getuigde Haider dat hij, als lid van het onderhandelingssteam, alles over de Oslo-akkoorden moest vernemen via de pers! Er gebeurde toen reeds veel achter de schermen (zoals nu trouwens ook!), in wiens belang?

CODIP-pers verschijnt vier keer per jaar in januari, april, juli, oktober. Gratis als lid of per e-mail. 5 euro voor postverzending. VU: Myriam Vandecan, Ectorsstraat 19, 3400 Landen